

הערה – להלן הוראות החוק הרלוונטיות לבחינה. לצורך התמצאות בחוק מובאת גם הכותרת של החלק / פרק / סימן בחוק, אליו משתייך הסעיף הרלוונטי – אולם כאמור בכל חלק מובאים רק הסעיפים הרלוונטיים.

חקיקה@מעודכנת חקיקה חוק חוק@ראשי חוק

פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971¹

פרק א' : עדות שבעל-פה

סימן א' : הזמנת עדים וכשרותם

1. סמכות להזמין עדים

- (א) מותר להזמין כל אדם ליתן עדות שהיא קבילה ושייכת לענין; והוא, כשאין הוראה אחרת בפקודה זו.
- (ב) בית המשפט רשאי, לפי שיקול דעתו, לסרב להוציא הזמנה אם אין בה צורך או אם ראה שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת.

2. הכל כשרים להעיד

הכל כשרים להעיד בכל משפט, בכפוף לאמור בסעיפים 3 ו-4, ואין אדם פסול להעיד מפני שהוא בעל דין בתובענה אזרחית, או מתלונן או נאשם במשפט פלילי, או מפני שהוא מעבידו, עובדו, בן זוגו או קרובו של התובע, המתלונן, הנתבע או הנאשם, או מפני שהורשע או נושא עונש על עבירה.

3. סייג לעדותם של בני זוג

במשפט פלילי אין בן זוג כשר להעיד לחובת בן זוגו, ואין כופים אותו להעיד לחובת אדם המואשם יחד עם בן זוגו בכתב אישום אחד.

4. סייג לעדותם של הורה וילד

במשפט פלילי אין הורה וילד כשרים להעיד האחד לחובת משנהו, ואין כופים אחד מהם להעיד לחובת אדם המואשם יחד עם משנהו בכתב אישום אחד.

5. עדות מותרת [תיקון: תש"ן, תשנ"א, תשנ"ח, תש"ס]

הסייגים שבסעיפים 3 ו-4 לא יחולו במשפט פלילי בשל אחד מאלה:

- (1) חבלת גוף או אלימות או איום באחד מאלה;
- (2) עבירה לפי סעיפים 337 או 362 לחוק העונשין, התשל"ז-1977² (להלן - חוק העונשין), או לפי סימן י' בפרק ח' ולפי סימנים ה' או ו' בפרק י' לחוק העונשין, שעבר בן זוג נגד בן זוג, הורה נגד ילדו או ילד נגד הורה;
- (2א) עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין, לעניין הפרת צו הגנה לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, או לעניין הפרת צו שיפוטי אחר לפי כל דין, שעניינו הגנת בן זוג, ילדו או הורה של המפר, מפניו.
- (3) עבירה לפי סעיפים 244 עד 249, 246 ו-249א לחוק העונשין, שנעברה בקשר לאחת העבירות המפורטות בסעיף זה;
- (4) נסיון לעבור אחת העבירות המפורטות בסעיף זה.

6. עדות לזכות בן משפחה-ראיה לחובתו

נקרא בן זוג להעיד לזכות בן זוג, או נקרא הורה או ילד להעיד זה לזכותו של זה, תהא העדות, בין בחקירה ראשית ובין בחקירה שכנגד מטעם התביעה, כשרה לשמש ראיה להוכחת אשמתו של הנאשם.

7. עדות לעצמו או ליריב

במשפט אזרחי יכול בעל דין להעיד לעצמו או להיות מוזמן להעיד ליריבו.

8. הגדרות

בסימן זה, "ילד" - לרבות מאומץ, ו"הורה" - לרבות מאמץ.

סימן ב' : עדות על אמרות

9. אמרת עד בעת ביצוע עבירה

עדות על אמרה שנאמרה בשעה שנעשה, לפי הטענה, מעשה עבירה, או בסמוך לפניו או לאחריו, והאמרה נוגעת במישרין לעובדה השייכת לענין, תהא קבילה אם אמר אותה אדם שהוא עצמו עד במשפט.

10. אמרה של קרבן אלימות

עדות על אמרה שאמר אדם שנעשה בו, לפי הטענה, מעשה אלימות, והאמרה נוגעת לאותו מעשה או לנסיבות-לואי שלו, תהא קבילה אף אם האדם שאמר אותה אינו נוכח כעד ואף אין להביאו למשפט משום שהוא נפטר או תשוש או חולה או נעדר מן הארץ, ובלבד שנתקיימה באותה אמרה אחת מאלה:

(1) היא נאמרה בשעת מעשה האלימות, או בסמוך לאחריו, או לאחר שהיתה לו ההזדמנות הראשונה להתאונן עליו;

(2) היא נוגעת למעשה האלימות לפי סדר האירועים עד כדי היותה חוליה בשלשלת הנסיבות הקשורות במישרין לביצוע העבירה;

(3) היא נאמרה בשעה שהוא היה גוסס, או האמין שהוא גוסס, בעקבו של מעשה האלימות.

10א. אמרת עד מחוץ לבית המשפט [תיקון: תש"ם]

(א) אמרה בכתב שנתן עד מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אם נתקיימו אלה:

(1) מתן האמרה הוכח במשפט;

(2) נותן האמרה הוא עד במשפט וניתנה לצדדים הזדמנות לחקרו;

(3) העדות שונה, לדעת בית המשפט, מן האמרה בפרט מהותי, או העד מכחיש את תוכן האמרה או טוען כי אינו זוכר את תכנה.

(ב) בית-המשפט רשאי לקבל אמרה כאמור בסעיף קטן (א) אף אם נותן האמרה אינו עד, בין משום שהוא מסרב להעיד או אינו מסוגל להעיד, ובין שלא ניתן להביאו לבית-המשפט משום שאינו בחיים או לא ניתן למצאו, ובלבד שבית-המשפט שוכנע שמנסיבות הענין עולה, כי אמצעי פסול שימש להניא או למנוע את נותן האמרה מלתת את העדות.

(ג) בית המשפט רשאי לסמוך ממצאיו על אמרה שנתקבלה לפי סעיף זה, או על חלקה, והוא רשאי להעדיף את האמרה על עדותו של העד, והכל אם ראה לעשות כן לנוכח נסיבות הענין, לרבות נסיבות מתן האמרה, הראיות שהובאו במשפט, התנהגות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלך המשפט, והטעמים יירשמו.

(ד) לא יורשע אדם על סמך אמרה שנתקבלה לפי סעיף זה אלא אם יש בחומר הראיות דבר לחיזוקה.

10ב. קבלת אמרה בהסכמה [תיקון: תש"ם]

אמרה בכתב שניתנה מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה כראיה בהליך פלילי אף אם נותנה אינו עד במשפט, אם שני הצדדים הסכימו לכך ותוכן האמרה לא היה שנוי במחלוקת, ובלבד שהנאשם היה מיוצג על ידי עורך דין.

10.ג. שמירת דינים [תיקון: תש"ם]

אין האמור בסעיפים 10א ו-10ב כדי להכשיר ראיה שאינה קבילה מסיבה אחרת שבדין או לפסול ראיה שהיא כשרה לפי דין אחר.

11. הוכחת אמרה של נאשם [תיקון: תש"ם]

אמרתו של נאשם מותר להוכיח בעדותו של אדם ששמע אותה; נרשמה האמרה בכתב והנאשם חתם עליה או קיים אותה באופן אחר, מותר להוכיחה בעדות על כך ממי שהיה נוכח באותו מעמד. אמרה שנרשמה כאמור מותר להוכיחה אף בתצהיר בכתב של מי שהיה נוכח באותו מעמד, אם הנאשם מיוצג וסניגורו הסכים לכך או - כאשר האמרה נוגעת לאישום בעוון או בחטא - אם הנאשם, במענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את נותן התצהיר, אישר שקרא את האמרה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שהאמרה היא אמרתו וויתר על חקירת מקבל האמרה.

12. הודיה [תיקון: תש"ם]

(א) עדות על הודיית הנאשם כי עבר עבירה, תהא קבילה רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה ההודיה ובית המשפט ראה שההודיה היתה חפשית ומרצון.

(ב) בית המשפט רשאי לקבל כראיה, להוכחת הנסיבות שבהן ניתנה הודיית נאשם, גם תצהיר בכתב של מקבל ההודיה, שבו הוא מפרט את נסיבות גביית ההודיה ומצהיר כי ההודיה היתה חפשית ומרצון, והוא אם נתקיים אחד מאלה:

(1) הנאשם מיוצג וסניגורו ויתר על חקירת מקבל ההודיה;

(2) ההודיה היתה על עבירה שהיא עוון או חטא והנאשם, במענה לשאלת בית המשפט ולאחר שבית המשפט הסביר לו את זכותו לחקור את נותן התצהיר, אישר שקרא את ההודיה או שהיא הוקראה לו, אינו כופר בכך שההודיה היתה חפשית ומרצון וויתר על חקירת מקבל ההודיה."

סימן ג' : עדות מחוץ למדינה

13. גביית עדות על ידי שלוח במשפט אזרחי

(א) לפי בקשת בעל דין במשפט אזרחי רשאי בית המשפט, אם נראה צורך בכך למען הצדק ולפי התנאים שהורה עליהם, לצוות שעד או כל אדם אחר ייחקר בתצהיר על-ידי אדם פלוני ובמקום פלוני שמחוץ לתחום שיפוטו של בית המשפט, ורשאי בית המשפט ליתן הוראה בכל דבר הכרוך באותה חקירה, כפי שייראה סביר וצודק, ורשאי הוא להתיר לכל בעל דין להגיש את פרוטוקול העדות כראיה באותו משפט.

(ב) אדם שהורו לו לערוך חקירה כאמור רשאי להשביע ולערוך דו"ח מיוחד לבית המשפט בדבר החקירה ובדבר התנהגותו של כל עד או אדם אחר בה או בדבר היעדרו ממנה, ורשאי בית המשפט להורות על כל הליך וליתן כל צו כפי שייראה לו צודק.

14. עדות מחוץ למדינה במשפט פלילי

על אף האמור בחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965³, מקום שנגבתה עדות מחוץ לתחום שיפוטם של בתי המשפט בישראל, מכוח כל אמנה, הסכם או דין, לצורך הליך פלילי בישראל, רשאי בית המשפט להתיר שפרוטוקול העדות שניתנה כאמור יוגש כראיה במשפט, ובלבד שבית המשפט ראה להנחת דעתו שיש סיבה מספקת להיעדרו של העד שהעיד לפי הפרוטוקול וכי לנאשם או לעורך דינו ניתנה הזדמנות לחקור את העד חקירה שכנגד בשעה שנגבתה העדות.

פרק ב' : עדות שבכתב

סימן א' : תצהירים

15. תצהיר שבכתב כראיה בדין

(א) מקום שמותר לאדם על-פי דין, או שנדרש אדם, להוכיח דבר על-ידי תצהיר בכתב, בשבועה או בהן צדק, יהיה תצהירו בכתב ראיה כשרה, אם הוזהר המצהיר כי עליו להצהיר את האמת וכי יהא צפוי לענשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן.

(ב) האזהרה לפי סעיף קטן (א) תינתן, ונתינתה תאושר על פני התצהיר, על-ידי אחד מאלה :

(1) שופט;

(2) דיין בבית דין דתי;

(3) היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה, פרקליטי מחוז, פרקליטי נפה, וסגני פרקליט המדינה ופרקליטי המחוז ועוזריהם;

(4) עורך-דין;

(5) ראש רשות מקומית;

(6) אדם אחר שהסמיכו לכך שר המשפטים.

16. תחולת הדין הפלילי

לענין סעיף 120 לפקודת החוק הפלילי, 1936⁴, דין תצהיר שנעשה לפי סעיף 15 כדין הצהרה בשבועה.

17. חקירה בעל-פה

(א) הוראות סעיף 15 אינן גורעות מכוחו של בית המשפט לצוות כי המצהיר ייחקר בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך; לא התייצב המצהיר, רשאי בית המשפט לפסול תצהירו מלשמש ראיה.

(ב) נתברר לבית המשפט, שבקשתו של בעל דין לחקור מצהיר בבית המשפט באה לשם קנטור או מתוך קלות דעת, רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות החקירה.

סימן ג' : עדות של מומחים ועובדי הציבור

20. חוות דעת מומחה ותעודת רופא

בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות דין, לקבל כראיה, בכתב, חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית (להלן - חוות דעת), ותעודה של רופא על מצב בריאותו של אדם (להלן - תעודת רופא).

21. חזקת חתימה

חוות דעת ותעודת רופא שנעשו בישראל חזקה שהחתימה המופיעה בהן נכונה, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

22. חוות דעת ותעודת רופא שנעשו מחוץ לישראל

לא יקבל בית משפט כראיה חוות דעת או תעודת רופא שנעשו מחוץ לישראל, אלא כשיש עליהן אישור של נציג קונסולרי או דיפלומטי של ישראל -

(1) שהחתימה על חוות הדעת או תעודת הרופא ראויה לאמון;

(2) שלפי חוקי המקום שבו נעשתה חוות הדעת או תעודת הרופא צפוי למומחה או לרופא עונש על דברי שקר הכלולים בהן.

23. תעודת עובד הציבור

בית המשפט רשאי, אם אין הוא רואה חשש לעיוות הדין, לקבל כראיה תעודה על דבר שנרשם במסמך רשמי; התעודה תהא חתומה בידי עובד הציבור שעשה את הרישום או את המעשה או קיבל את הידיעה שנרשמה, ואם אין הוא עוד באותו שירות - בידי האחראי על היחידה שבה עבד.

24. טפסים ותקנות

- (א) חוות דעת, תעודת רופא ותעודת עובד הציבור ייערכו לפי הטפסים הקבועים בתוספת הראשונה או בדומה להם ככל האפשר.
- (ב) שר המשפטים רשאי, בתקנות, לקבוע דרך הגשתן של חוות דעת, תעודת רופא או תעודת עובד הציבור ולהביא שינויים בטפסיהן.

25. דין תעודות לפי סימן זה כדין עדות בשבועה

- (א) חוות דעת, תעודת רופא ותעודת עובד הציבור שהוגשו כראיה לבית המשפט -דין כדין עדות בשבועה לענין סעיף 117 לפקודת החוק הפלילי, 1936.
- (ב) לצורך סעיף זה, דין חוות דעת ותעודת רופא שנעשו מחוץ לישראל כדין חוות דעת ותעודת רופא שנעשו בישראל.
- (ג) כל חוות דעת וכל תעודת רופא יכילו הצהרת המומחה או הרופא כי הוראות סעיף זה ידועות לו.

26. חקירה בעל-פה

- (א) הוראות סימן זה אינן גורעות מכוחו של בית המשפט לצוות כי מומחה או רופא או עובד הציבור יחקרו בבית המשפט, ובית המשפט ייעתר לבקשתו של בעל דין לצוות על כך.
- (ב) נתברר לבית המשפט שבקשתו של בעל דין לחקור מומחה או רופא או עובד הציבור בבית המשפט באה לשם קנטור או מתוך קלות דעת, רשאי הוא להטיל על המבקש את הוצאות החקירה.

27. שמירת זכויות וסמכויות

אין בהוראות סימן זה לענין עדות של עובדי הציבור -

- (1) כדי לגרוע מהוראות כל חוק אחר בדבר הוכחת עובדה על ידי תעודה של עובד הציבור;
- (2) כדי לגרוע מכל דין שלפיו רשאי או חייב עובד הציבור לסרב להעיד או לסרב למסור תעודה;
- (3) כדי לגרוע מכל דין הפוסל עדות או המסייג קבלתה כראיה.

28. הגדרה

לענין סימן זה, "עובד הציבור" -

- (1) עובד המדינה, לרבות שופט, דיין בבית דין דתי, חבר הממשלה ומבקר המדינה;
- (2) עובד ההסתדרות הציונית העולמית והסוכנות היהודית לארץ-ישראל;
- (3) עובד או נושא תפקיד של גוף ציבורי אחר שקבע שר המשפטים באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

סימן ז' : פסק דין מרשיע במשפט פלילי [תיקון: תשל"ג]

42א. קבילות פסק דין [תיקון: תשל"ג]

- (א) הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובו הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי.
- (ב) הוראות סעיף זה אינן חלות על -

- (1) פסק דין של בית דין צבאי לעבירות תנועה ופסק דין של בית משפט עירוני שלא ניתן מאת שופט של בית משפט שלום;
- (2) ממצאים ומסקנות שבגזר הדין, להבדיל מהכרעת הדין.

42ב. עיון בפרוטוקול ובחומר אחר [תיקון: תשל"ג]

הוגשה ראייה כאמור בסעיף 42א, רשאי בית המשפט לעיין גם בכתב האישום, בפרוטוקול ובכל חומר אחר שהוגש במשפט הפלילי, אם ראה צורך בכך לשם הבהרת האמור בראיה

ג.42. ראיות לסתירת פסק דין [תיקון: תשל"ג]

הוגשה ראייה כאמור בסעיף 42א, לא יהיה המורשע או חליפו או מי שחב בחובו הפסוק רשאי להביא ראיה לסתור, או ראייה שכבר נשמעה או הוגשה במשפט הפלילי, אלא ברשות בית המשפט, מטעמים שיירשמו וכדי למנוע עיוות דין.

ד.42. ממצאים ומסקנות בתביעה אזרחית נגרת [תיקון: תשל"ג]

בדיון בתביעה אזרחית לפי סעיף 35א לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957⁸, יראו את הממצאים והמסקנות שנקבעו במשפט הפלילי כאילו נקבעו במשפט אזרחי.

ה.42. שמירת דינים [תיקון: תשל"ג]

הוראות סימן זה באות להוסיף על כל דין בדבר קבילות פסק דין כראיה.

פרק ג' : ראיות חסויות

44. חסיון לטובת המדינה

(א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם ראש הממשלה או שר הבטחון הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בבטחון המדינה, או אם ראש הממשלה או שר החוץ הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע ביחסי החוץ של המדינה, אלא אם מצא שופט של בית המשפט העליון, על-פי עתירת בעל-דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה.

(ב) הוגשה לבית המשפט תעודה כאמור בסעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, על פי בקשת בעל הדין המבקש גילוי הראיה, להפסיק את המשפט לתקופה שיקבע כדי לאפשר הגשת העתירה לגילוי הראיה, ואם ראה לנכון - גם עד להחלטה בעתירה.

45. חסיון לטובת הציבור

אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה.

46. הדין בעתירה לגילוי ראייה חסויה

(א) הדין בעתירה לגילוי ראייה לפי סעיפים 44 או 45 יהיה בדלתיים סגורות; לשם החלטה בעתירה רשאי השופט של בית המשפט העליון או בית המשפט, לפי הענין, לדרוש שהראייה או תכנה יובאו לידיעתו, ורשאי הוא לקבל הסברים מהיועץ המשפטי לממשלה או מנציגו ומנציג המשרד הממשלתי הנוגע בדבר, אף בהעדר יתר בעלי הדין.

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לדין בעתירה לפי סעיפים 44 ו-45 וסעיף זה.

47. ראיות מפלילות

(א) אין אדם חייב למסור ראייה אם יש בה הודיה בעובדה שהיא יסוד מיסודותיה של עבירה שהוא מואשם בה או עשוי להיות מואשם בה.

(ב) ביקש אדם להימנע ממסירת ראייה מחמת שהיא עשויה להפלילו כאמור בסעיף קטן (א) ובית המשפט דחה את הבקשה והראייה נמסרה, לא תוגש הראייה נגד אותו אדם במשפט שבו הוא מואשם בשל העבירה שהעובדה המתגלית מן הראייה היא יסוד מיסודותיה, אלא אם הסכים לכך.

(ג) נאשם שבחר להעיד במשפטו כעד הסניגוריה, לא יחול עליו סעיף זה לגבי העבירה שהוא מואשם בה באותו משפט.

48. עדות עורך דין

(א) דברים ומסמכים שהוחלפו בין עורך דין לבין לקוחו או לבין אדם אחר מטעם הלקוח ויש להם קשר עניני לשירות המקצועי שניתן על ידי עורך הדין ללקוח, אין עורך הדין חייב למסרם כראייה, אלא אם ויתר הלקוח על החסיון; והוא הדין בעובד של עורך דין אשר דברים ומסמכים שנמסרו לעורך הדין הגיעו אליו אגב עבודתו בשירות עורך הדין.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות עורך דין או עובד של עורך הדין.

49. עדות רופא

- (א) רופא אינו חייב למסור ראייה על דבר הנוגע לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עבודתו כרופא והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לרופא בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם ויתר האדם על החסיון או שמצא בית המשפט כי הצורך לגלות את הראייה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה; והוא הדין באדם שאגב עבודתו בשירות הרופא או בשירותו של מוסד רפואי או בצוות המקצועי העובד עם הרופא, תוך טיפול בחולים, הגיע אליו דבר שנמסר לרופא.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות רופא או לעבוד כאמור בסיפה לסעיף קטן (א).
- (ג) נטען חסיון לפי סעיף זה, יהיה הדיון בטענה בדלתיים סגורות; החליט בית המשפט לשמוע את העדות, רשאי הוא לשמעה בדלתיים סגורות.

50. עדות פסיכולוג

- (א) פסיכולוג-מומחה כמשמעותו בצו שהותקן לפי סעיף זה אינו חייב למסור ראייה על דבר הנוגע לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עבודתו כפסיכולוג והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לפסיכולוג בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם ויתר האדם על החסיון או שמצא בית המשפט כי הצורך לגלות את הראייה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות פסיכולוג-מומחה.
- (ג) נטען חסיון לפי סעיף זה, יהיה הדיון בטענה בדלתיים סגורות; החליט בית-המשפט לשמוע את העדות, רשאי הוא לשמעה בדלתיים סגורות.
- (ד) שר הבריאות יתקין, בהסכמת שר המשפטים, צו שיגדיר מיהו פסיכולוג-מומחה לענין סעיף זה.

50א. עדות עובד סוציאלי [תיקון: תשנ"ו]

- (א) עובד סוציאלי כהגדרתו בחוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996, אינו חייב למסור ראייה על דבר הנוגע לאדם שנזקק לשירותו והדבר הגיע אליו תוך עיסוקו כעובד סוציאלי והוא מן הדברים שלפי טיבם נמסרים לעובד סוציאלי בדרך כלל מתוך אמון שישמרם בסוד, אלא אם כן ויתר האדם על החסיון או שבית המשפט מצא כי הצורך לגלות את הראייה לשם עשיית צדק עדיף על הענין שיש שלא לגלותה.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם לאחר שחדל העד להיות עובד סוציאלי.
- (ג) נטען חסיון לפי סעיף זה, יהיה הדיון בדלתיים סגורות; החליט בית המשפט לשמוע את העדות, רשאי הוא לשמעה בדלתיים סגורות.

51. עדות כהן דת

כהן דת אינו חייב למסור עדות על דבר שנאמר לו ביומיו ואשר גילוי אסור עליו לפי דיני דתו.

52. תחולה

הוראות פרק זה יחולו הן על מסירת ראיות בפני בית משפט ובית דין והן על מסירתן בפני רשות, גוף או אדם המוסמכים על פי הדין לגבות ראיות; ובמקום שמדובר בפרק זה ב"בית משפט" - גם בית דין, גוף או אדם כאמור במשמע.

נקבע בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום כ"ח באדר תשל"א (25 במרס 1971) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948. נוסח חדש זה בא במקום שתי אלה: (1) פקודת העדות: חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ד, עמ' 650; ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1052, עמ' 189; ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1502, עמ' 18; ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 29; ס"ח תשי"א, עמ' 10; ס"ח תשי"ד, עמ' 106; ס"ח תשט"ז, עמ' 10; ס"ח תש"ך, עמ' 99; ס"ח תשכ"ה, עמ' 182; ס"ח תשכ"ח, עמ' 192; ס"ח תשכ"ט, עמ' 17; תשל"א, עמ' 65; (2) פקודת השבועות, 1936: ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 623, עמ' 230; ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1301, עמ' 28. הצעת הנוסח לפקודת האמורות פורסמה בהנ"ת 23, עמ' 499 ועמ' 511. ר' פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971

החוק פורסם: דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] התשל"א (28 באפריל 1971) עמ' 421. תיקון תשל"ג [עמ' 191] נתקבל בכנסת ביום ט' בתמוז תשל"ג (9 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1002, תשל"ב, עמ' 368. ר' חוק לתיקון פקודת הראיות, תשל"ג-1973 תיקון תשל"ג [עמ' 236] נתקבל בכנסת ביום כ"ג בתמוז תשל"ג (23 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 995, תשל"ג, עמ' 235. ר' חוק לתיקון פקודת הראיות (מס' 2), תשל"ג-1973 תיקון תשל"ו [עמ' 196] נתקבל בכנסת ביום ג' בסיון תשל"ו (1 ביולי 1976); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 854, תשכ"ט, עמ' 361. ר' חוק הנוטריונים, תשל"ו-1976. תיקון תשל"ח [עמ' 204] נתקבל בכנסת ביום כ"ח בתמוז תשל"ח (2 באוגוסט 1978); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1342, תשל"ח, עמ' 206. ר' חוק בנק ישראל (תיקון מס' 11) תשל"ח-1978. תיקון תש"ם [עמ' 14] נתקבל בכנסת ביום ו' בכסלו תש"ם (26 בנובמבר 1979); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1352, תשל"ח, עמ' 260. ר' חוק לתיקון פקודת הראיות (מס' 4), תש"ם-1979 תיקון טעות: ס"ח תשמ"מ עמ' 58. תיקון תשמ"א [עמ' 302] נתקבל בכנסת ביום ט"ז באייר התשמ"א (20 במאי 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1456, התש"ם, עמ' 228. ר' חוק הפרשנות, התשמ"א-1981. תיקון תשמ"ב נתקבל בכנסת ביום ז' באב התשמ"ב (27 ביולי 1982); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1477, התש"ם, עמ' 376. ר' חוק לתיקון פקודת הראיות (מס' 6), התשמ"ב-1982 תיקון טעות: ס"ח תשמ"ב עמ' 216. תיקון תש"ן [עמ' 10] נתקבל בכנסת ביום ל' בחשוון התש"ן (28 בנובמבר 1989). הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1947, מיום א' באב התשמ"ט (2 באוגוסט 1989), עמ' 146. ר' חוק העונשין (תיקון מס' 26), התש"ן-1989.

תיקון תשנ"א נתקבל בכנסת ביום י"ד בטבת התשנ"א (31 בדצמבר 1990); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2001 מיום ט' בתמוז התש"ן (2 ביולי 1990), עמ' 223. ר' חוק לתיקון פקודת הראיות (מס' 9), התשנ"א-1991, 18) תיקון תשנ"ב [עמ' 214] נתקבל בכנסת ביום י"ג באדר ב' התשנ"ב (18 במרס 1992); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1985, מיום ב' בניסן התש"ן (28 במרס 1990), בעמ' 154. ר' חוק יסוד הממשלה תיקון תשנ"ה [עמ' 367] נתקבל בכנסת ביום י"ט בתמוז התשנ"ה (17 ביולי 1995); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2278, מיום ד' בתמוז התשנ"ד (13 ביוני 1994), עמ' 478. ר' חוק המחשבים, התשנ"ה-1995.

תיקון תשנ"ו [עמ' 164] נתקבל בכנסת ביום ז' באדר התשנ"ו (27 בפברואר 1996); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2347, מיום ט' בשבט התשנ"ה (10 בינואר 1995), עמ' 230 ובהצעות חוק 2411, מיום כ"ח בסיון התשנ"ה (26 ביוני 1995), עמ' 510. ר' חוק העובדים הסוציאליים, התשנ"ו-1996. תיקון תשנ"ח [עמ' 17] נתקבל בכנסת ביום כ"ה בחשוון התשנ"ח (25 בנובמבר 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2562, מיום ז' בכסלו התשנ"ז (18 בנובמבר 1996), עמ' 70. ר' חוק למניעת אלימות במשפחה (תיקון מס' 3), התשנ"ח-1997.

תיקון תש"ס [עמ' 229] נתקבל בכנסת ביום ז' בתמוז התש"ס (10 ביולי 2000); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2639, מיום ט"ז בתמוז התשנ"ז (21 ביולי 1997), עמ' 464. ר' חוק העונשין (תיקון מס' 56), התש"ס-2000, סעיף 14.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

³ ס"ח תשכ"ה, עמ' 161.

⁴ NOTE

⁵ ס"ח תשי"ז, עמ' 148.

⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

⁷ ס"ח התשמ"א, עמ' 232.

⁸ NOTE

⁹ NOTE

¹⁰ NOTE